

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลค่ายบกหวาน โทร. ๐๔๒-๕๐๗๔๑๓

ที่ นค ๐๐๒๓.๖/

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนว่ามีผู้ทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลค่ายบกหวาน

ตามที่ อำเภอเมืองหนองคายขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลค่ายบกหวาน ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเจ้าของที่ดินข้างเคียงทิศตะวันตกของโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๘๘๙ ได้บุกรุกและทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ซึ่งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ของโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๘๘๙ โดยขอให้ตรวจสอบประวัติความเป็นมา ขนาดความกว้าง และสภาพปัจจุบันมีลักษณะเป็นอย่างไร นั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลค่ายบกหวาน ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ตามคำสั่งที่ ๕๖๕ /๒๕๖๐ เรื่อง การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนว่ามีผู้ทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ (เอกสารหมายเลข ๑)

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ.๒๕๕๓ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

๑. การรวบรวมพยานหลักฐาน

พยานบุคคล

(๑) นายหนุ่ย สาริมาตย์ เจ้าของที่ดินเดิม ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญได้ว่าทางพิพาทนั้นเดิมไม่มีอยู่ ตนเองเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินแปลงที่มีทางพิพาท ที่ดินแปลงดังกล่าวยังไม่มีเอกสารสิทธิโฉนดที่ดิน เป็นที่หัวไร่ปลายนา ต่อมาตนเองได้ถากถางให้เป็นทางสำหรับใช้สัญจรไปมามีขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ตนเองได้ใช้สัญจรไปมาเป็นระยะเวลากว่า ๒๐ ปีแล้ว เส้นทางที่ตนเองได้ทำไว้นั้นไม่ได้หวงห้ามให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ด้วย ต่อมาตนเองได้ขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้บุคคลอื่นซึ่งจำชื่อไม่ได้ ทราบแต่เพียงว่าเป็นญาติกับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ป๊อก) ในการขายที่ดินนั้นไม่ได้ตกลงกับคนซื้อในเรื่องของทางพิพาทด้วย ซึ่งคนซื้อจะยังคงให้มีทางสัญจรไปมาเหมือนเดิมหรือไม่ ตนเองไม่ทราบ เพราะตนเองได้ขายที่ดินไปแบบยกแปลง ตนเองยืนยันว่าเดิมที่ดินแปลงนี้ตนเองเป็นผู้ครอบครองและเป็นผู้ถากถางเส้นทางนี้สำหรับใช้สัญจรไปมา และไม่ได้หวงห้ามคนอื่นใช้ประโยชน์ด้วย จะเรียกเป็นทางสาธารณะประโยชน์หรือไม่ ตนเองไม่ทราบ (เอกสารหมายเลข๒)

(๒) นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ป๊อก) ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปสาระสำคัญได้ว่าตนเองเป็นผู้ติดต่อขอซื้อที่ดินแปลงที่มีทางพิพาทซึ่งมีการอ้างว่าเป็นทางสาธารณประโยชน์นี้กับนายหนุ่ สาริมาตย์ เจ้าของที่ดินเดิม และได้ติดต่อขอซื้อที่ดินของนายทองพูน ไชยลอย ซึ่งมีที่ดินอยู่บริเวณเดียวกัน ในช่วงเวลาการติดต่อซื้อขายกันนั้น ปรากฏมีทาง

การซื้อขาย ทางพิพาทเส้นนี้ด้านทิศเหนือจรดกับทางสาธารณประโยชน์เส้นทางระหว่างหมู่ที่ ๑๓ บ้านโพธิ์เงิน ถึงหมู่ที่ ๑๖ บ้านนาฮี ทิศใต้จรดกับทางสาธารณประโยชน์อีกทางหนึ่งเช่นกัน ตนเองทราบ ว่าทางพิพาทดังกล่าวนี้อยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัด หนองคาย ซึ่งเป็นทางที่มีมาแต่เดิมจริงประชาชนใช้สัญจรไปมาได้ ที่ดินที่มีการติดต่อซื้อขายกันนี้ยังไม่มี โฉนดที่ดิน ต่อมาเมื่อมีโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ตนเองจึงได้ติดต่อขอสำรวจออกโฉนดที่ดินด้วย ในการสำรวจ นั้น ตนเองได้เดินสำรวจร่วมกับนายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ , นายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ , นายจักรพันธ์ ผาละนัด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำ หน้าที่ในการสำรวจ ตนเองเป็นผู้ชี้แนวเขตที่ดินที่จะมีการขออนุญาตโฉนดที่ดิน โดยตนเองได้กั้นแนวเขตทาง สาธารณประโยชน์ไว้มีขนาดความกว้างประมาณ ๓ เมตร เท่าเดิม ยาวตลอดแนว และตนเองเป็นผู้ขีด หลุมฝังหลักหมายเขตที่ดินเองซึ่งได้ปักหลักหมายเขตที่ดินโดยกันแนวเขตไว้เป็นทางสาธารณประโยชน์ ด้วยมีขนาดความกว้างประมาณ ๓ เมตร ต่อมาตนเองมีเรื่องพิพาทที่ดินแปลงที่มีการขออนุญาตโฉนดที่ดิน กับนายไพรัตน์ ขาตินิล และได้มีการเจรจาตกลงกัน โดยตนเองได้ยินยอมให้ที่ดินแปลงที่มีการขออนุญาต โฉนดที่ดินให้เป็นชื่อของนายไพรัตน์ ขาตินิล ซึ่งนายไพรัตน์ ขาตินิล จะได้มีการชี้แนวเขตใหม่หรือไม่ ตนเองไม่ทราบ และต่อมาพบว่ามีการย้ายหลักหมายเขตที่ดินที่ตนเองเคยปักฝังไว้ โดยมีการย้ายไปปักฝัง ไว้ติดกับที่ดินของเอกชนรายหนึ่งซึ่งมีการล้อมรั้วลวดหนามไว้ก่อนแล้ว บุคคลใดจะเป็นผู้ย้ายตนเองไม่ ทราบ และต่อมาทราบว่ามีการตัดต้นไม้ ถากถาง และไถกลบที่ดินที่มีการซื้อขายให้เป็นผืนเดียวกันกับ ทางที่ใช้สัญจรไปมา (เอกสารหมายเลข ๓)

(๓) นายยุทธนา ลีลานุช นายช่างรังวัดชำนาญงาน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเดินสำรวจ รังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินในเขตพื้นที่ตำบลค่ายบกหวาน ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญได้ว่า ตนเองได้เดินสำรวจรังวัดที่ดินแปลงพิพาท ซึ่งจำช่วงระยะเวลาไม่ได้ แต่จำพื้นที่ได้ เมื่อครั้งเดินสำรวจรังวัด นั้น ได้เดินสำรวจร่วมกับนายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ นายจักรพันธ์ ผาละนัด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ , นายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ และนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ป๊อก) ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของที่ดินแปลงที่มีทางพิพาทนี้ ขณะสำรวจรังวัด ที่ดินนั้น ปรากฏมีเส้นทางพิพาทอยู่แล้ว ขนาดความกว้างรถยนต์สามารถขับผ่านไปได้ ยาวตลอดแนว ซึ่ง ตนเองก็ได้ขับรถยนต์เข้าไปเพื่อสำรวจรังวัดด้วย ในการรังวัดนั้น นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ป๊อก) ซึ่ง อ้างว่าเป็นเจ้าของที่ดินและผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ได้ร่วมกันชี้แนวเขตที่ดินโดยกันทางสาธารณประโยชน์ ไว้ด้วย ซึ่งเป็นทางที่มีมาแต่เดิม และตนเองได้สำรวจรังวัดโดยกันแนวทางสาธารณประโยชน์ไว้ตามเดิม ที่ปรากฏอยู่ ในการรังวัดนั้นมีการฝังหลักแนวเขตที่ดินไว้ด้วย โดยมีการกันแนวเขตที่ดินและทาง สาธารณประโยชน์ไว้ตามเดิม

การฝังหลักแนวเขตที่ดินโดยปกติ นั้น ถ้าแนวเขตที่ดินติดต่อกันจะใช้หลักแนวเขตที่ดิน เพียงหลักเดียว และถ้ามีหลักแนวเขตที่ดินเดิมอยู่แล้ว การรังวัดที่ดินแปลงต่อมาซึ่งมีแนวเขตติดต่อกันจะ ไม่ใช้หลักแนวเขตใหม่ จะใช้หลักแนวเขตที่ดินเดิม

ตามภาพถ่ายการฝังหลักแนวเขตที่ดินที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ดู นั้น มีหลัก แนวเขตที่ดินฝังไว้ติดกัน น่าจะไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เนื่องจากหากแนวเขตที่ดินติดต่อกันกับแนว

และในวันที่เดินสำรวจจริงวัด ที่นั้น ก็ไม่ได้มีการฝังหลักแนวเขตที่ดินในลักษณะดังภาพถ่ายแต่อย่างใด

ในการเดินสำรวจจริงวัดที่ดิน นั้น มีการสอบปากคำนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ไว้ด้วยในเรื่องของการได้มาซึ่งที่ดิน แต่หลังจากมีข้อพิพาทกับนายไพรัตน์ ชาตินิล แล้ว ก็มีการสอบปากคำของนายไพรัตน์ ชาตินิล ไว้ด้วย เพื่อทราบการได้มาซึ่งที่ดิน แต่นายไพรัตน์ ชาตินิล ก็ไม่ได้ร่วมชี้แนวเขตที่ดินด้วย โดยยังคงยึดถือแนวเขตที่ดินตามเดิมซึ่งมีทางสาธารณประโยชน์อยู่แล้ว และเป็นไปตามแนวเขตที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ชี้แนวเขตไว้ (เอกสารหมายเลข ๔)

(๔) นายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงสรุปสาระสำคัญได้ว่า ตนเองทราบว่าทางสาธารณะประโยชน์ดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นทางสาธารณะประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมจริง ประชาชนใช้สัญจรไปมาได้ ขนาดความกว้างของทางสาธารณะประโยชน์นั้นมีขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนวจรดกับทางสาธารณะประโยชน์ทั้งทางทิศเหนือและทิศใต้ ด้านทิศตะวันออกของทางสาธารณะประโยชน์นั้นติดกับที่ดินมีโฉนดของเอกชนรายหนึ่ง ส่วนทางทิศตะวันตกของทางสาธารณะประโยชน์นั้นติดกับที่ดินซึ่งไม่มีโฉนดอยู่ในความครอบครองของนายหนา สาริมาศย์ และบริเวณใกล้เคียงกันมีที่ดินของนายทองพูน ไชยลอย ต่อมานายทองพูน ไชยลอย และนายหนา สาริมาศย์ ได้ขายที่ดินให้กับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ต่อมาในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ มีโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนซึ่งมีที่ดินอยู่ในความครอบครองแต่ยังไม่ได้มีเอกสารสิทธิโฉนดที่ดิน ตนเองได้ร่วมกับนายยงยุทธฯ เจ้าหน้าที่สำรวจของโครงการ , นายจักรพันธ์ ผาละนิต ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ , นายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ได้พร้อมกันเดินสำรวจเพื่อชี้แนวเขตของที่ดินแต่ละแปลง ซึ่งการสำรวจที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ชี้มานั้นได้มีการชี้แนวเขตและกันทางสาธารณะประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมไว้ขนาดความกว้าง ๓ เมตร โดยมีการฝังหลักแนวเขตที่ดินกันทางสาธารณะประโยชน์ดังกล่าวไว้ด้วย ต่อมาได้รับแจ้งว่าที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ที่ได้ขอเดินสำรวจออกเป็นโฉนดที่ดินนั้นมีข้อร้องเรียนและคัดค้านจากนายไพรัตน์ ชาตินิล ซึ่งเป็นญาติกับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) ว่าแท้จริงแล้วที่ดินแปลงนั้นเป็นของนายไพรัตน์ ชาตินิล เป็นผู้ซื้อมา แต่ได้มอบหมายให้ นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ็ป๊อก) เป็นผู้ทำการติดต่อซื้อขายแทนเท่านั้น ท้ายที่สุดมีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินในชื่อของนายไพรัตน์ ชาตินิล แต่ยังคงยึดถือแนวเขตที่ดินตามที่ได้มีการเดินสำรวจไว้แต่เดิม ไม่ได้มีการสำรวจและชี้แนวเขตใหม่ และนายไพรัตน์ ชาตินิล ก็ไม่ได้มีการร่วมเดินสำรวจและชี้แนวเขตด้วยแต่อย่างใด

ต่อมาหลังจากที่ดินแปลงดังกล่าวได้มีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินแล้ว นายไพรัตน์ ชาตินิล ได้มีการตัดต้นไม้ไถ่ปรับแต่งดินในพื้นที่และไถ่ปรับแต่งทางสาธารณะประโยชน์ให้เป็นพื้นที่เดียวกัน และขุดสระทับทางสาธารณะประโยชน์เดิม พร้อมกับทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์ทำให้เสมือนว่าทางสาธารณะประโยชน์และที่ดินที่มีการออกเป็นโฉนดที่ดินเป็นพื้นที่เดียวกัน และทำให้เสมือนว่าไม่เคยมีทางสาธารณะประโยชน์อยู่เดิม

หลังจากที่ดินเอง ได้รับเรื่องร้องเรียนว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์นั้น ตนเองก็ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและพบว่าการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์จริง และพบว่าการขุดย้ายหลักแนวเขตที่ดินที่มีการกันแนวเขตที่ดินไว้โดยประมาณ

ทางสาธารณะประโยชน์อยู่แล้ว ซึ่งตนเองก็ไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ขุดย้ายไป ตนเองจึงได้โทรศัพท์ไปหา นายไพรัตน์ ชาตินิล ว่าที่ดินของท่านนั้นต้องมีทางสาธารณะประโยชน์ตามที่ได้มีการเดินสำรวจและชี้แนวเขตไว้ และขอตรวจสอบเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินจาก นายไพรัตน์ ชาตินิล ด้วย แต่นายไพรัตน์ ชาตินิล ไม่ยอมให้ตรวจสอบดู และแจ้งให้ ทราบว่าขณะที่ซื้อที่ดินมานั้นไม่ประสงค์จะกันแนวทางสาธารณะประโยชน์ไว้แต่อย่างใด ซึ่งตนเองก็ได้นำเรื่องนี้ไปหารือกับ นายยงยุทธฯ เจ้าหน้าที่เดินสำรวจด้วยกันแล้ว นายยงยุทธฯ รับว่าจะดำเนินการตรวจสอบให้

ปัจจุบันทางสาธารณะประโยชน์นั้นไม่คงเหลือสภาพเป็นทางสาธารณะประโยชน์อีกต่อไป เนื่องจากได้มีการไถ่ปรับแต่งที่ดินให้เป็นพื้นที่เดียวกันกับที่ดินของตนเอง และมีการขุดสระทับทางสาธารณะประโยชน์พร้อมกับทำรั้วลวดหนามทับทางสาธารณะประโยชน์ไว้ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถใช้สัญจรไปมาได้แต่อย่างใด (เอกสารหมายเลข ๕)

(๕) นายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญได้ว่าตนเองทราบว่าทางสาธารณะประโยชน์ดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นทางสาธารณะประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมจริง ประชาชนใช้สัญจรไปมาได้ ขนาดความกว้างของทางสาธารณะประโยชน์นั้นมีขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนวจรดกับทางสาธารณะประโยชน์ทั้งทางทิศเหนือและทิศใต้ ด้านทิศตะวันออกของทางสาธารณะประโยชน์นั้นติดกับที่ดินมีโฉนดของเอกชนรายหนึ่ง ส่วนทางทิศตะวันตกของทางสาธารณะประโยชน์นั้นติดกับที่ดินซึ่งไม่มีโฉนดอยู่ในความครอบครองของนายหนา สาริมาศย์ ต่อมานายหนา สาริมาศย์ ได้ขายที่ดินให้กับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจี๊ปอก) ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ มีโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนซึ่งมีที่ดินอยู่ในความครอบครองแต่ยังไม่ได้มีเอกสารสิทธิโฉนดที่ดิน ตนเองได้ร่วมกับ นายยงยุทธฯ เจ้าหน้าที่สำรวจของโครงการ, นายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒, นายจักรพันธ์ ฝาสะนัด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ได้พร้อมกันเดินสำรวจเพื่อชี้แนวเขตของที่ดินแต่ละแปลง ซึ่งการสำรวจที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจี๊ปอก) ซื้อมานั้นได้มีการชี้แนวเขตและกันทางสาธารณะประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมไว้ขนาดความกว้าง ๓ เมตร โดยมีการฝังหลักแนวเขตที่ดินกันทางสาธารณะประโยชน์ดังกล่าวไว้ด้วย ต่อมาได้รับแจ้งว่าที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจี๊ปอก) ที่ได้ขอเดินสำรวจออกเป็นโฉนดที่ดินนั้นมีข้อร้องเรียนและคัดค้านจากนายไพรัตน์ ชาตินิล ซึ่งเป็นญาติกับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจี๊ปอก) ว่าแท้จริงแล้วที่ดินแปลงนั้นเป็นของนายไพรัตน์ ชาตินิล เป็นผู้ซื้อมาแต่ได้มอบหมายให้ นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจี๊ปอก) เป็นผู้ทำการติดต่อซื้อขายแทนเท่านั้น ท้ายที่สุดมีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินในชื่อของนายไพรัตน์ ชาตินิล แต่ยังคงยึดถือแนวเขตที่ดินตามที่ได้มีการเดินสำรวจไว้แต่เดิม ไม่ได้มีการสำรวจและชี้แนวเขตใหม่ และนายไพรัตน์ ชาตินิล ก็ไม่ได้มีการร่วมเดินสำรวจและชี้แนวเขตด้วยแต่อย่างใด

ต่อมาหลังจากที่ดินแปลงดังกล่าวได้มีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินแล้ว นายไพรัตน์ ชาตินิล ได้มีการตัดต้นไม้ไถ่ปรับแต่งดินในพื้นที่และไถ่ปรับแต่งทางสาธารณะประโยชน์ให้เป็นพื้นที่เดียวกัน และขุดสระทับทางสาธารณะประโยชน์เดิม พร้อมกับทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณะประโยชน์ทำให้เสมือนว่าทางสาธารณะประโยชน์และที่ดินที่มีการออกเป็นโฉนดที่ดินเป็นพื้นที่เดียวกัน และทำให้เสมือนว่าไม่เคยมีทางสาธารณะประโยชน์อยู่เดิม

หลังจากที่นายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์นั้น ตนเองพร้อมกับผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอีกคนหนึ่งก็ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและพบว่าการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์จริง และพบว่าการขุดย้ายหลักแนวเขตที่ดินที่มีการกันแนวเขตที่ดินไว้โดยประมาณ ๓ เมตร แล้วนำไปฝังใหม่ติดกับหลักแนวเขตที่ดินของที่ดินมีโฉนดของเอกชนรายหนึ่ง ทำให้เสมือนว่าไม่มีทางสาธารณประโยชน์อยู่เลย ซึ่งตนเองก็ไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ขุดย้ายไป

ปัจจุบันทางสาธารณประโยชน์นั้นไม่คงเหลือสภาพเป็นทางสาธารณประโยชน์อีกต่อไป เนื่องจากได้มีการไถ่ปรับแต่งที่ดินให้เป็นพื้นที่เดียวกันกับที่ดินของตนเอง และมีการขุดสระทับทางสาธารณประโยชน์พร้อมกับทำรั้วลวดหนามทับทางสาธารณประโยชน์ไว้ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถใช้สัญจรไปมาได้แต่อย่างใด (เอกสารหมายเลข ๖)

(๖) นายจักรพันธ์ ผาละนัด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญได้ว่าตนเองทราบว่าทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นทางสาธารณประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมจริงประชาชนใช้สัญจรไปมาได้ ขนาดความกว้างของทางสาธารณประโยชน์นั้นมีขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนวจรดกับทางสาธารณประโยชน์ทั้งทางทิศเหนือและทิศใต้ ด้านทิศตะวันออกของทางสาธารณประโยชน์นั้นติดกับที่ดินมีโฉนดของเอกชนรายหนึ่ง ส่วนทางทิศตะวันตกของทางสาธารณประโยชน์นั้นติดกับที่ดินซึ่งไม่มีโฉนดอยู่ในความครอบครองของนายหนา สาริมัตย์ ต่อมานายหนา สาริมัตย์ ได้ขายที่ดินให้กับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ปอก) ในเดือนธันวาคม ๒๕๕๘ มีโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนซึ่งมีที่ดินอยู่ในความครอบครองแต่ยังไม่ได้มีเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินตนเองได้ร่วมกับ นายยงยุทธฯ เจ้าหน้าที่สำรวจของโครงการ , นายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ , นายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ได้พร้อมกันเดินสำรวจเพื่อชี้แนวเขตของที่ดินแต่ละแปลง ซึ่งการสำรวจที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ปอก) ชื้อมานั้นได้มีการชี้แนวเขตและกันทางสาธารณประโยชน์ที่มีมาแต่เดิมไว้ขนาดความกว้าง ๓ เมตร โดยมีการฝังหลักแนวเขตที่ดินกันทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวไว้ด้วย ต่อมาได้รับแจ้งว่าที่ดินที่นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ปอก) ที่ได้ขอเดินสำรวจออกเป็นโฉนดที่ดินนั้นมีข้อร้องเรียนและคัดค้านจากนายไพรัตน์ ขาตินิล ซึ่งเป็นญาติกับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ปอก) ว่าแท้จริงแล้วที่ดินแปลงนั้นเป็นของนายไพรัตน์ ขาตินิล เป็นผู้ซื้อมาแต่ได้มอบหมายให้ นางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ้ปอก) เป็นผู้ทำการติดต่อซื้อขายแทนเท่านั้น ท้ายที่สุดมีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินในชื่อของนายไพรัตน์ ขาตินิล แต่ยังคงยึดถือแนวเขตที่ดินตามที่ได้มีการเดินสำรวจไว้แต่เดิม ไม่ได้มีการสำรวจและชี้แนวเขตใหม่ และนายไพรัตน์ ขาตินิล ก็ไม่ได้มีการร่วมเดินสำรวจและชี้แนวเขตด้วยแต่อย่างใด

ต่อมาหลังจากที่ดินแปลงดังกล่าวได้มีการออกเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดินแล้ว นายไพรัตน์ ขาตินิล ได้มีการตัดต้นไม้ไถ่ปรับแต่งดินในพื้นที่และไถ่ปรับแต่งทางสาธารณประโยชน์ให้เป็นพื้นที่เดียวกัน และขุดสระทับทางสาธารณประโยชน์เดิม พร้อมกับทำรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์ ทำให้เสมือนว่าทางสาธารณประโยชน์และที่ดินที่มีการออกเป็นโฉนดที่ดินเป็นพื้นที่เดียวกัน และทำให้เสมือนว่าไม่เคยมีทางสาธารณประโยชน์อยู่เดิม

หลังจากที่นายมานิตย์ ถินวิชัย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์นั้น ข้าฯ พร้อมกับผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ และนายเอก คำแพงศรี ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอีกคนหนึ่งก็ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและพบว่ามีการล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นทางสาธารณประโยชน์จริง และพบว่ามีการขุดย้ายหลักแนวเขตที่ดินที่มีการกั้นแนวเขตที่ดินไว้โดยประมาณ ๓ เมตร แล้วนำไปฝังใหม่ติดกับหลักแนวเขตที่ดินของที่ดินมีโฉนดของเอกชนรายหนึ่ง ทำให้เสมือนว่าไม่มีทางสาธารณประโยชน์อยู่เลย ซึ่งตนเองก็ไม่ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ขุดย้ายไป

ปัจจุบันทางสาธารณประโยชน์นั้นไม่คงเหลือสภาพเป็นทางสาธารณประโยชน์อีกต่อไป เนื่องจากได้มีการไถ่ปรับแต่งที่ดินให้เป็นพื้นที่เดียวกันกับที่ดินของตนเอง และมีการขุดสระทับทางสาธารณประโยชน์พร้อมกับทำรั้วลวดหนามทับทางสาธารณประโยชน์ไว้ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถใช้สัญจรไปมาได้แต่อย่างใด (เอกสารหมายเลข ๗)

(๗) นายทองพูน ไชยลอย ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง สรุปสาระสำคัญได้ว่า ตนเองมีที่ดินอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ดินและทางพิพาทนี้ ตนเองได้ขายที่ดินให้กับนางนิลาวัลย์ โสระบุตร (เจ๊ป๊อก) ตนเองเห็นทางพิพาทนี้และได้ใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปีแล้ว ขนาดความกว้างของทางพิพาท ประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนว ด้านข้างของทางสาธารณประโยชน์ด้านทิศตะวันตกเป็นป่ามีต้นไม้ขึ้นปกคลุม เป็นที่ดินของนายหนา สาริมัตย์ ซึ่งยังไม่มีโฉนดที่ดิน ต่อมานายหนา สาริมัตย์ได้ขายที่ดินไป เมื่อมีการออกเป็นโฉนดที่ดินแล้วเจ้าของที่ดินได้ทำการไถ่กลับตัดต้นไม้ให้เป็นพื้นที่เดียวกัน ปัจจุบันไม่เหลือทางพิพาทเส้นนี้แล้ว (เอกสารหมายเลข ๘)

พยานเอกสาร

(๑) สำเนาหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๑๘๔๘ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

(๒) สำเนาหนังสือจังหวัดหนองคาย ด่วนที่สุด ที่ นค ๐๐๑๗.๑/๑๒๐๐๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

(๓) สำเนาหนังสือจังหวัดหนองคาย ที่ นค ๐๐๑๗.๑/๑๓๖๐๔

(๔) สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๘๘๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ.๒๕๕๓

(๖) สำเนาภาพถ่ายพื้นที่พิพาท

(เอกสารหมายเลข ๙)

๒. ข้อกฎหมาย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ.๒๕๕๓

ข้อ ๕ ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันที่อยู่ในบังคับของระเบียบนี้ หมายถึง ที่ดินสำหรับประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นโดยสภาพธรรมชาติ โดยการใช้ร่วมกันของประชาชน โดยทางนิติกรรม หรือโดยผลของกฎหมาย เช่น ที่ชายตลิ่ง ที่ป่าช้า ทางบก ทางน้ำ

ข้อ ๖ อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินตามข้อ ๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

ในกรณีมีข้อพิพาทหรือคดีเกี่ยวกับที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการระงับข้อพิพาทหรือร้องทุกข์กล่าวโทษภายในสามสิบวัน นับแต่รู้เหตุแห่งข้อพิพาทหรือคดีนั้น เว้นแต่คดีจะขาดอายุความให้ร้องทุกข์กล่าวโทษโดยทันที

หากมิได้มีการดำเนินการตามวรรคสอง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเหตุผลและความจำเป็นให้นายอำเภอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนด และให้นายอำเภอเป็นผู้ดำเนินการหรือนายอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการก็ได้

การดำเนินการระงับข้อพิพาทหรือการดำเนินคดีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือนายอำเภอได้ดำเนินการไปก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือนายอำเภอดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ความในวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอที่จะดำเนินการฝ่ายเดียว

ข้อ ๗ นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๓. สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่าทางสาธารณประโยชน์พิพาทนั้นเดิมไม่มีอยู่ แต่เป็นที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิอยู่ในความครอบครองของนายหนา สาริมัตย์ ราษฎรหมู่ที่ ๒ ตำบลค่ายบกหวาน อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ต่อมานายหนา สาริมัตย์ ได้ถากถางพื้นที่เพื่อใช้เป็นทางสัญจรไปมาโดยไม่ได้สงวนสิทธิหรือหวงห้ามให้บุคคลอื่นใช้ประโยชน์ด้วย ทั้งนี้ นายหนา สาริมัตย์ และประชาชนทั่วไปได้ใช้ประโยชน์ในการสัญจรไปมานับถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า ๒๐ ปี แล้ว

ขนาดความกว้างของทางสาธารณประโยชน์พิพาท นั้น พยานบุคคลให้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันรับฟังได้ว่าทางสาธารณประโยชน์พิพาทมีขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนว ซึ่งรถยนต์สามารถขับผ่านใช้สัญจรไปมาได้

ต่อมานางนิลาวัลย์ ไสระบุตร หรือเจ็ป๊อก และเครือญาติได้ทำการติดต่อขอซื้อที่ดินกับนายหนา สาริมัตย์ และนายทองพูน ไชยลอย ซึ่งมีที่ดินอยู่บริเวณเดียวกัน ในการซื้อขายที่ดินนั้นได้ความว่านายหนา สาริมัตย์ ได้ทำการขายยกแปลง ซึ่งมีได้มีการตกลงกันกับผู้ซื้อว่าจะยังคงให้มีทางสาธารณประโยชน์พิพาทอีกต่อไปหรือไม่ จากนั้นในห้วงปลายปี พ.ศ.๒๕๕๘ มีโครงการเดินสำรวจรังวัดที่ดินเพื่อออกหนังสือสำคัญโฉนดที่ดินของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน นางนิลาวัลย์ ไสระบุตร หรือเจ็ป๊อก ได้ยื่นความประสงค์จะรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญ โดยมีการสอบถามนางนิลาวัลย์ ไสระบุตร หรือเจ็ป๊อก ในเรื่องประวัติของการได้มาซึ่งที่ดินไว้ด้วย ขั้นตอนการรังวัดเพื่อออกหนังสือสำคัญโฉนดที่ดิน นั้น มีนายยงยุทธ ลีลานุช นายช่างชำนาญงาน สังกัดสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน

นายจักรพันธ์ ผาละนัค ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๒ และนางนิลาวัลย์ โสระบุตร หรือเจ็ปอก ร่วมเดินสำรวจ
รังวัดและชี้แนวเขตที่ดิน ซึ่งการเดินสำรวจรังวัดและชี้แนวเขตที่ดินนั้นได้มีการกันแนวทางสาธารณประโยชน์
พิพาทตามที่ปรากฏอยู่ในพื้นที่เดิมไว้ด้วย ขนาดความกว้างโดยประมาณ ๓ เมตร ยาวตลอดแนว

ต่อมานางนิลาวัลย์ โสระบุตร หรือเจ็ปอกกับเครือญาติ คือ นายไพรัตน์ ขาตินิล มีปัญหา
ข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในการครอบครองที่ดินแปลงดังกล่าว และได้มีการตกลงเจรจาประนีประนอมยอมความ
กัน โดยนางนิลาวัลย์ โสระบุตร หรือเจ็ปอก ยินยอมให้มีการออกหนังสือสำคัญโฉนดที่ดินแปลงที่พิพาทให้เป็น
ชื่อของนายไพรัตน์ ขาตินิล จึงได้มีการสอบถ้อยคำของนายไพรัตน์ ขาตินิล อีกครั้ง ในเรื่องประวัติของการ
ได้มาซึ่งที่ดินนั้น

เมื่อมีการออกหนังสือสำคัญโฉนดที่ดินให้เป็นชื่อของนายไพรัตน์ ขาตินิล แล้ว จึงได้มีการ
ตัดต้นไม้ในพื้นที่และไถปรับแต่งที่ดินรวมถึงทางสาธารณประโยชน์พิพาทเดิมที่มีอยู่ให้เป็นพื้นที่เดียวกันและ
มีการขุดสระน้ำไว้ด้วยทำให้ทางสาธารณประโยชน์พิพาทที่ประชาชนเคยใช้สัญจรไปมาไม่มีอยู่อีกต่อไป
จากนั้นจึงได้การล้อมรั้วลวดหนามปิดกั้นพื้นที่ดังกล่าวไว้ ดังนั้น สภาพปัจจุบันจึงไม่คงเหลือทาง
สาธารณประโยชน์พิพาทสำหรับประชาชนใช้สัญจรไปมาได้

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงเสนอสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงมาเพื่อ
โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

(นายสุรชาติ นวรงค์ดี)

ลงชื่อ.....กรรมการ

(นายวิระชัย อโนรส)

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

(นายบรรจง รัตนวงศ์)

ความเห็นของผู้สังเกตตั้ง

เพ็ญศรี เทวอนันต์, ๑๐๗๕.๖.

(นายสงวน สาริมาตย์)